

[Johs. Christiansen.]

tid for mit vedkommende ikke hæfte mig yderligere ved den formelle fremgangsmåde, men vil koncentrere mig om det saglige i forslaget. Herom vil jeg gerne sige følgende. Når den højtærede undervisningsminister stadig synes at ville fastholde, at pengene bør administreres alene af videnskabsmænd, så forstår jeg dette på den måde, at ministeren værger sit forslag længst muligt. Det er da ganske klart, at vurderingen af de formål og arbejder, der muligt bør komme i betragtning ved midlernes anvendelse, må foretages af videnskabsmændene. Derom er der ikke nogen uenighed, tror jeg, mellem den højtærede minister og mig. Men det må vel også anses for ganske naturligt og nærliggende, at de myndigheder, der bevilger midlerne, får direkte indseende med deres anvendelse. Jeg tror, jeg har lov til at sige uden at røbe nogen kommissionshemmelighed, at den tanke, der er udkastet herom, har vakt både sympati og forståelse blandt adskillige af kommissionens videnskabelige medlemmer. De har udtalt, at man sikkert ville handle klogt ved at imødekomme det fremsatte ønske om rigsdagens repræsentation i bestyrelsen, men jeg forstod heller ikke ministerens bemærkninger om dette spørgsmål som udtryk for nogen afvisning. Har jeg misforstået ministeren på det punkt, beder jeg om endelig at blive rettet.

(Kort bemærkning).

Bomholt: Det, det drejer sig om, er mit medarbejderskab i videnskabskommissionen *denne sag vedrørende*. Nu forstår jeg, at den højtærede minister er meget interesseret i statistik. Det havde været interessant, om ministeren havde forelagt noget statistisk materiale til belysning af selve forslaget. Der er åbenbart personlige momenter, som spiller en større rolle for den højtærede minister.

Den højtærede minister har søgt at diskvalificere mig ved et personligt angreb. Jeg skulle altså have udført et mindreværdigt arbejde i videnskabskommissionen, et uinteresseret arbejde. Jeg har deltaget i denne sags forberedelse fra først til sidst. Jeg har endogså krævet arbejdet fremmet overfor kommissionens højtærede formand. At jeg, medens jeg var formand i dette høje

ting, i kommissionens første tid muligvis ikke altid har kunnet møde, er en anden sag, som jeg i øjeblikket ikke er i stand til at kunne gøre rede for.

Materialet er mig forelagt, siger den højtærede minister, og når jeg har fået materialet forelagt, kan jeg benytte det til afskrift. Forelagt af hvem? Kan en minister uden videre benytte et underudvalgs betænkning, inden den har været forelagt for plenum? Det har jeg aldrig i mit liv hørt. Det må være meningen, at det underudvalg, der arbejder med bemyndigelse fra plenum, skal vende tilbage til plenum med sit materiale, og det må være plenum, der bestemmer, hvorvidt der skal ske yderligere henvendelser til andre, herunder til ministeren. Det er dog besynderligt, at videnskabskommissionen skal se sit materiale benyttet til en fremsættelsestale, som ikke nævner videnskabskommissionen med eet ord, ved fremsættelsen af et forslag, hvis bemærkninger ikke indeholder eet ord om samme kommissions arbejde.

Rasting: Det ærede medlem hr. Bomholt søgte i sit indlæg at udviske forskellen mellem en parlamentarisk kommission og en almindelig regeringskommission. En parlamentarisk kommission er ifølge grundlovens § 45 en kommission, der nedsættes til undersøgelse af alment vigtige sager, og som står til ansvar overfor rigsdagen. En almindelig regeringskommission nedsættes af regeringen og er ikke berettiget til at kræve oplysninger hos andre myndigheder, men får sine oplysninger gennem regeringen. Det er ganske givet, at regeringen til enhver tid er berettiget til, som det også er blevet fremhævet, at gøre forandringer i kommissoriet, og det er ganske givet, at selvom et underudvalg ifølge sit mandat er forpligtet til at afgive beretning til plenum, er plenum, eventuelt ved kommissionens formand, naturligvis bemyndiget til i forståelse med ministeren at afgive oplysninger til tredjemand, og så meget mere naturligvis berettiget til at give ministeren oplysninger og bemyndige ministeren til at benytte disse. Det er for mig at se et altfor stærkt pres, det ærede medlem hr. Bomholt lægger på sit synspunkt ved sammenstillingen af parlamentariske kommissioner og regeringskommissioner. Man kan diskutere, hvor meget tiden har tilladt